

Arrest

**nr. 51 568 van 24 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van 7 september 2010 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en Mr. N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker legt op 6 oktober 2009 een aankomstverklaring af bij de stad Gent.

Op 4 november 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 26 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt hem op 7 september 2010 ter kennis gebracht.

Op 7 november 2010 wordt tevens een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

“Reden van de beslissing:

x Het regelmatig verblijf van betrokkene verstreek op 07/01/2010. De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreven heeft (art. 78, alinea 1,2° van de Wet van 15 december 1980).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht. Tevens voert verzoeker een manifeste beoordelingsfout aan.

Verzoeker meent dat verweerder in de bestreden beslissing een manifeste beoordelingsfout begaat, door hem mee te delen dat hij het grondgebied dient te verlaten. Verzoeker wijst erop dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Een bestuurshandeling is aldus gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. *In casu* is dit volgens verzoeker niet op afdoende wijze gebeurd.

Verzoeker zet vervolgens uiteen waarom volgens hem zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onterecht ongegrond werd verklaard. Verweerder bevestigt dat verzoeker in België verblijft en dat hij een volwaardige tewerkstelling kan voorleggen, doch verzoeker zou niet aantonen dat hij minstens sinds 31 maart 2007 in België ononderbroken verblijf had, zodat aan hem geen verblijfsmachtiging kan toegekend worden in functie van tewerkstelling. Verweerder baseert zich voor de afwijzing van de aanvraag met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op de bepalingen onder randnummer 2.8.B van de ondertussen door de Raad van State vernietigde instructies d.d. 19/07/2009. Verzoeker is het niet eens met de motieven dat hij dit onafgebroken verblijf niet aantoont. Verzoeker betoogt dat hij zich bij de stad Gent aangemeld heeft naar aanleiding van de regularisatie-instructies alwaar hem deze aankomstverklaring werd afgeleverd. Verzoeker was in de waan dat deze bijlage 6 het bewijs was van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verder betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing nergens vermeldt dat hij op dat ogenblik legaal in België was met een inreisvisum. Verzoeker wijst er ook op dat hij bewijzen voorlegde dat hij in België is sinds 2005. Hij wijst op de verklaringen van kennissen en de aansluitingsfiches bij de Post. Verzoeker concludeert dat hij bijgevolg gemachtigd kon worden tot een verblijf in functie van het criterium 2.8.B waartoe de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich geëngageerd heeft.

Verzoeker concludeert dat gezien verweerder de beslissing van ongegrondheid in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet niet correct heeft gemotiveerd en deze beslissing verknocht is aan het uitwijzingsbevel, ook het uitwijzingsbevel dient te worden vernietigd.

2.2 In de repliekmemoire volhardt verzoeker in de middelen uiteengezet in het geding inleidend verzoekschrift.

De Raad stelt vast verzoeker in eerste instantie aanvoert dat de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis ongegrond werd verklaard, vernietigd dient te worden. Hij herneemt hierbij zijn argumenten zoals hij ze heeft uiteengezet in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring van de beslissing van 26 juli 2010, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. De Raad wijst erop dat deze vordering tot nietigverklaring werd behandeld in de zaak RvV 58 996 die werd verworpen bij het arrestnummer 51 567 van 24 november 2010. Nu de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard niet het voorwerp uitmaakt van huidig geding, en de aangehaalde argumenten identiek zijn als in bovenstaande zaak, kan worden volstaan met een verwijzing naar dit arrest en de vaststelling dat de vordering tot nietigverklaring wordt verworpen.

Het voorwerp van huidig geding betreft het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 september 2010. Verzoeker betwist de motieven van dit bevel niet, met name dat “zijn regelmatig verblijf verstrekt op 7 januari 2010 en hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden”.

Gelet op de verknochtheid van het bevel om het grondgebied te verlaten met de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en gelet op het arrest waarbij de vordering tot nietigverklaring van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard wordt verworpen, kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij stelt dat het bestreden bevel eveneens zou moeten worden vernietigd.

De aangevoerde middelen zijn zo al ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN